

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po teleksie 55 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty, ogłoszeniowej 50 gr. Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty. Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 198. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Poz. 199. Umowa zbiorowa, ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1929/30 na obszarze powiatu Olkuskiego.

Ruch służbowy w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

198.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P., Nr. 62, poz. 458) nadaje

po raz pierwszy

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

p. Zygmuntowi Przepalkowskiemu, staroście w Makowie, za gorliwe i umiejętne współdziałanie z władzami wojskowymi podczas manewrów na terenie powiatu makowskiego.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1929 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) K. Bartel.

199.

UMOWA ZBIOROWA,

ustalająca warunki pracy i płacy robotników rolnych na rok służbowy 1929/30 na obszarze powiatu Olkuskiego.

DZIAŁ I.

Ordynariusze.

Art. 1.

Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1929 r. do dnia 31 marca 1930 r. i dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony zatrudnionych przez nich ordynariuszy z normalną zdolnością do pracy, a mianowicie: a) fernali, parobków, stróżów, pastuchów, luzaków, b) dozorców gospodarczych, a to gumniennych, karbowych i polowych, oraz c) rzemieślników folwarcznych, t. j. kowali i stelmachów. Służba osobista pracodawcy, choćby pracująca czasowo na folwarku, nie podlega niniejszej umowie.

Art. 2.

Umowa niniejsza stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 394 i z dnia 11 marca 1921 Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 147, podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy — są nieważne. Dopuszczalną jest jednak zamiana poniżej określonych świadczeń na inne, za obopólnym porozumieniem.

Art. 3.

Zatargi, wynikiłe na tle niniejszej umowy, regulują Komisje Rozjemcze bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku: 1) nie wolno pracodawcy wstrzymać świadczeń, 2) pracownikowi przerywać pracy.

W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia może pracodawca wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 3%.

Art. 4.

Rok służbowy rozpoczyna się 1 kwietnia, kończy się dnia 31 marca roku następnego. Obie strony obowiązują wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu jej wygaśnięcia, a najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie. Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia włącznie przedłuża milcząco umowę indywidualną na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy pracy — umowy tej nie przedłuża. Wypowiedzenie pracy ze strony pracodawcy winno być uskutecznione na piśmie.

Art. 5.

Zawarcie indywidualnej umowy z ordynariuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek. Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

Stosunek wzajemny.

Art. 6.

Pracodawców oraz ich zastępców, obowiązuje grzeczne traktowanie pracowników i ścisłe przestrzeganie umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac przewidzianych umową.

Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonania obowiązków służbowych, oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, jakoteż dbałość i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Czas pracy.

Art. 7.

Rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli, przy czym fernali mają być zwalniani przed południem o pół godziny wcześniej, aniżeli inne kategorie pracowników, a to dla koniecznego obrządku inwentarza.

Tabela czasu pracy.

Miesiąc	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek	
Styczeń	8—12	—	1½	1.30—4.—	—	
Luty	7.30—12	—	1½	1.30—5.—	—	
Marzec	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1.30—5.30 1.30—6.— 1.30—6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1.30—5.40 1.30—7.— 1.30—7.20	—
Maj	1—10 11—20 21—31	6—12	½	1½	1.30—7.30 1.30—7.50 1.30—8.—	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	6—12	½	2	2—8.20 2—8.20 2—8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—8.30 2—8.20 2—8.—	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—7.50 2—7.30 2—7.—	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1.30—6.40 1.30—6.20 1.30—6.—	—
Październik	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1.30—5.30 1.30—5.20 1.30—4.50	—
Listopad	7.30—12	—	1½	1.30—4.15	—	
Grudzień	8—12	—	1½	1.30—3.45	—	

Przyjmuje się czas słoneczny, z tem, że za początek pracy zrana i popołudniu uważa się wyjście z podwórza, za koniec zejście z pola. Początek i koniec pracy zaznacza się sygnałem. O ile pole odległe jest o więcej, niż 2 km. od podwórza — robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej dwóch. W razie pilnej potrzeby powyższy podział pracy może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, aby ogólna ilość godzin została ta sama.

Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby — pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnym wynagrodzeniem, po cenach za godzinę o 50% wyższych od przeciętnego realnego zarobku godzinnego odnośnej kategorii robotników. Samo wolne i nieuzasadnione opuszczanie roboty podczas godzin pracy jest niedozwolone i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak za godziny nadliczbowe.

Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i na warunkach o 100% wyższych od płacy w dnie powszednie.

Powyższy rozkład czasu pracy nie obowiązuje w stosunku do pastuchów, stróżów nocnych i dozorców, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają ich zwykłych obowiązków.

Art. 4.

Ustala się trzy kategorie stałych robotników dniówkowych:

- Kategoria I — do lat 16.
Kategoria II — wszystkie dziewczyny ponad lat 16, oraz chłopcy od 16 do 18 lat.
Kategoria III — chłopcy powyżej lat 18, zdolni do wszystkich robót i do kosy.

Art. 5.

Warunki wynagrodzenia stałych robotników dniówkowych ustala się następująco:

A) W naturaljach:

1) żyta otrzymuje za dzień pracy:

- Kategoria I — 1 kg.
" II — 1½ kg.
" III — 2 kg.

Żyto wydaje się kwartalnie z dołu, przyczem 1 lipca może być wydana połowa należnej ilości — druga połowa zaś po żniwach. Koszta przemiału ponosi pracodawca;

2) ziemniaków otrzymuje rocznie:

- Kategoria I — 6 q.
" II — 9 q.
" III — 12 q.

Wydawanie ziemniaków uskutecznia się co pół roku z dołu, w terminach 30 września 1929 r. i 31 marca 1930 r.

W razie porzucenia pracy ze złej woli, przez stałego robotnika dniówkowego przed końcem roku, przypadają ziemniaki, oraz połowa żyta, należna mu za ostatni kwartał — na rzecz pracodawcy.

B) W gotówce według poniższej tabeli:

KATEGORIA	W M I E S I A C A C H		
	Listopad, grudzień, styczeń, luty	Marzec, kwiecień, wrzesień, październik	Maj, czerwiec, lipiec, sierpień
I.	Zł. 0,60	Zł. 0,80	Zł. 1,00
II.	" 0,80	" 1,00	" 1,30
III.	" 1,00	" 1,30	" 1,60

Wpłaty gotówkowe uskutecznić należy najpóźniej co miesiąc z dołu.

W Krakowie, dnia 25 lutego 1929 r.

Przedstawiciele Związku Zawodowego Robotników Rolnych Oddziału Miechowski - Olkuskiego:

- (—) Jan Kwapiński,
(—) Franciszek Dynowski,
(—) Jan Kulawik.

Przedstawiciele Związku Ziemian Oddziału Olkuskiego:

- (—) Dr. Marceł Truszkowski,
(—) Adam Grabowski,
(—) Feliks Gaszyński jun.,
(—) Stefan Bukowski.

Inspektor Pracy 21 Obwodu:

- (—) Inż. Augustyn Wiśniewski.

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE PRZEMYSŁU I HANDLU.

W Centralnym Zarządzie Ministerstwa.

Zmarł:

Inż. Przybylski Zygmunt, Radca Ministerjalny w VI st. sł. w dn. 2.II. 1929.

W Państwowym Instytucie Geologicznym.

Mianowani:

Dr. Halicki Bronisław i Dr. Sokolowski Stanisław — prow. Asystentami Geologicznymi w VIII st. sł., z dniem 1.II. 1929.

W Urzędzie Morskim w Gdyni.

Przeniesiony:

Ziarek Leon, Sekretarz w IX st. sł. w Kapitanacie Portu w Tczewie — do Kapitanatu Portu w Gdyni, z dniem 10.II. 1929 r.

W Wojewódzkim Wydziale Przemysłowym w Wilnie.

Mianowany:

Inż. Hajdukiewicz Władysław, prow. Radca w VI st. sł., Radcą w VI st. sł., z dn. 1.II. 1929 r.

W Urzędach Miar.

Przeniesieni:

Stawiski Roman, prow. Rachmistrz w X st. sł. w Lubelskim Okręgowym Urzędzie Miar — do Miejscowego Urzędu Miar w Radomiu, z dn. 16.II. 1929 r.

Pozor Józef, prow. Rewizor Legalizacyjny w X st. sł. w Miejscowym Urzędzie Miar w Częstochowie — do Miejscowego Urzędu Miar w Katowicach, z dniem 1.III. 1929 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Skarbu.

Nowomianowany Kierownik Ministerstwa Skarbu, p. Ignacy Matuszewski, wygłosił w dniu 16 b. m., t. j. w dniu objęcia przez siebie urzędowania, do zgromadzonych dyrektorów departamentów i dyrektorów instytucji, podległych Ministerstwu Skarbu, następujące przemówienie:

„Panie Wiceministrze, Panowie!

Przystępując do kierowania resortem, z którego pracą dotychczas stykałem się sporadycznie tylko i zdaleka, czuję się w obowiązku powiedzenia Panom w kilku zdaniach, jak pracę tę pojmuję i jak zamierzam się do niej odnosić. Jako kierownik, nie zaś minister, powołany jestem do spełnienia określonych zadań i w określonym terminie — jeśli wogóle określenie terminu przy zjawiskach tak złożonych, jak ekonomiczne i polityczne, — jest rzeczą możliwą. Tym bardziej chcę, aby zapoznali się Panowie z metodą, jaką stosować zamierzam.

Ustępujący Rząd p. prof. Bartla, podobnie jak poprzednie od r. 1926 działające Rządy, zostawia po sobie Skarb ten zasobny, kasy pełne, walutę ustabilizowaną. Tem samym działalność Rządów poprzednich, w których tak długo tekę skarbu piastował Minister Czechowicz, daje nam wszystkim najcenniejszą, gdyż na praktyce opartą, wytyczną. Trzymać się zatem będziemy wskazań, które okazały już swą skuteczność, unikać wszelkich gwałtownych, wyraźnie przez życie nie wskazanych, zmian.

Główną troską, jaką przyświecała działalności skarbu w tych chlubnych dlań latach, o jakich mówilem, a która — wierzę — stała się już zasadą, nie do obalenia w przyszłości, — była równowaga budżetowa Państwa.

Równowaga budżetowa opiera się na stosowaniu nie tylko przez Ministerstwo Skarbu, ale przez wszystkich, którzy administrują pieniędzem skarbowym, stałej i czujnej oszczędności. Mówię czujnej, gdyż w życiu gospodarczym każdej najlepiej, najstaranniej opracowany plan, — musi być dostosowywany bezustannie do wciąż zmiennej konjunktury ekonomicznej, zależnej nie tylko od nas, ale przedewszystkiem od tysięcy złożonych czynników międzynarodowego życia gospodarczego. To też choć każdy członek Rządu winien mieć swobodę wykonania budżetu, stanowiącego podstawę pracy, za którą on jest odpowiedzialny, będą jednak obserwowali pilnie konjunkturę i akcentował ewentualną konieczność zmian, któreby wymagały odstępstw od przewidzianego planu w kierunku przykrego, ale niezbędnego czasem zmniejszenia wydatków. Brak doświadczenia w pracy skarbowej, z czego zdają sobie sprawę, — stwarza w moim osobistym ustosunkowaniu do administrowania groszem państwowym zdwojoną ostrożność. Być może jednak, że tam, gdzie chodzi o rozpoczynanie zamierzonych prac, pociągających zobowiązania na przyszłość, lub o bezpośrednie zaciąganie nowych zobowiązań, tam ostrożność moja będzie niekiedy pożyteczna.

To, co powiedziałem Panom, dotyczy działalności Ministerstwa Skarbu, jako poborczy i administratora pieniędzy państwowych. Inne bowiem dziedziny pracy Min. Skarbu połączone są z zakresem prac innych Ministerstw gospodarczych lub Rządu jako całości. Nie miejsce tu zatem i nie czas mówić o nich.

Równowaga budżetu, oszczędność, przystosowanie się do realnych możliwości kraju, te bazy, o których mówięm Panom przed chwilą, są prawdami elementarnymi. Wiem, że trudność leży nie tyle w pojęciu prawd takich, ile w ich konsekwentnym stosowaniu. Chcę Panom oświadczyć, że wytyczę całą moją energię i decyzję, której mi nie zabraknie, aby tej trudnej choć prostej rzeczy dokonać. Jestem pewny, że Panowie uczynią to samo. W ten sposób uda nam się może osiągnąć to, co jest niewątpliwie wspólnym naszym celem: obsłużyć dobrze i uczciwie Państwo na jego odcinku skarbowym. Będę szczęśliwy, jeśli uda mi się przytem osiągnąć także to, co jest jedynym celem osobistym, jaki mam, podejmując tę pracę, — osiągnąć szacunek ludzi, którzy obdarzyli mnie zaufaniem, szacunek społeczeństwa i szacunek Panów”.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ogłasza konkurs na jedno wakujące stypendjum imienia zmarłej w r. 1829 w Warszawie Judyty Jakubowicz w wysokości 333 złotych rocznie dla niezamożnego ucznia szkoły średniej w obrębie miasta Warszawy, bez różnicy wyznania i pici, z zachowaniem praw pierwszeństwa dla niezamożnych uczniów z rodziny fundatorki.

Podania kandydatów, ubiegających się o stypendjum, z dołączeniem świadectw niezamożności i zaświadczeń szkół, do których uczęszczają, oraz, o ile chodzi o krewnych fundatorki, metryk urodzenia, stwierdzających ich pokrewieństwo z fundatorką, winny być nadsyłane w terminie do dnia 15 maja r. u. do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (ul. Bagatela 12, Wydział Prawny), Ministerstwo wzywa dyrekcje szkół średnich tak ogólnokształcących, jak i zawodowych w Warszawie do ogłoszenia tego konkursu w podległych im szkołach.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Eksport węgla na rynki zagraniczne przez porty w Gdańsku i w Gdyni ożywił się ostatnio znacznie, o czym świadczą rekordowe cyfry przeładunku i tak naprz.: dnia 10, 11 i 12 b. m. w obu tych portach przeładowywano dziennie średnio około 20.000 ton, co doprowadza pracę przeładunkową węgla do najwyższych norm z okresu intensywnego eksportu węgla zagranicę.

P. Minister Komunikacji inż. Alfons Kühn wyjeżdża dnia 17 b. m. o godz. 23.45 do Brześcia, w celu przeprowadzenia inspekcji tamtejszych warsztatów wagonowych i parowozowni. W drodze powrotnej P. Minister zwiedzi nasyalnie podkładów i sanatorium kolejowe we Włodawie, oraz zatrzyma się w Chełmie dla przyjrzenia się prowadzonym tam robotom przy budowie dykcji kolejowej. P. Ministrowi towarzyszy w podróży sekretarz osobisty p. Gustaw Rożałowski. Powrót P. Ministra nastąpi w czwartek w godzinach wieczornych.

Z Ministerstwa Sprawiedliwości.

Prezydium zjazdu adwokatów ziem zachodnich nadesłało na ręce P. Ministra Sprawiedliwości Cara, telegram treści następującej:

„Zebrani w Poznaniu w dniu 14-go kwietnia 1929 r. przedstawiciele adwokatów ziem zachodnich przesyłają na ręce P. Ministra zapewnienie, że nadal z całą gotowością popierać będą wszystkie poczynania p. Ministra, zmierzające do usprawnienia wymiaru sprawiedliwości i wyrażają ufnosć, że p. Minister zyczliwie rozpatrzy słuszne postulaty adwokatów ziem zachodnich, na zjeździe tym wysunięte, a dążące do dalszego umożliwienia adwokatów spełniania zaszczytnych obowiązków współczynnika wymiaru sprawiedliwości.

- (—) Prof. dr. Jeszke,
(—) Dr. Piechocki,
(—) Dr. Zytomirski”.

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Dnia 16 b. m. o godz. 1-iej po południu odbyło się w Ministerstwie Poczty i Telegrafów wobec zebranych funkcjonariuszów tego Ministerstwa pożegnanie ustępującego Ministra Poczty i Telegrafów pana Bogusława Miedzińskiego i powitanie nowomianowanego Ministra, pana pułkownika Ignacego Boenera. Przemówienia pożegnalne wygłosili: Podsekretarz Stanu p. inż. Włodzimierz Dobrowolski — w imieniu Ministerstwa Poczty i Telegrafów i podległych władz i urzędów, Prezes Związku Zawodowego Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu p. Józef Stangreć, Dyrektor Państwowej Wytwórni Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych p. inż. Michał Łopuszański oraz Prezes Koła Ministerjalnego radca ministerjalny p. Zygmunt Kohlmlnzer. Następnie pan Minister Bogusław Miedziński po odpowiedzi na wygłoszone przemówienia przedstawił zebranym pana Ministra Ignacego Boenera, który w krótkim przemówieniu streszczył program swojej pracy na przyszłość.

